

Ook wij willen graag reageren op de uitnodiging om commentaar te leveren op de voorstellen om tot een nieuw stelsel van inburgering te komen. Gezien onze gezamenlijke doelstelling (het verlenen van juridisch advies aan reguliere vreemdelingen in Eindhoven e.o.) willen wij ons beperken in ons commentaar tot datgene wat wij op dit terrein in de afgelopen jaren ondervonden hebben in de dagelijkse praktijk.

1. Het irriteert ons dat in de voorliggende stukken heel veel aandacht gaat naar de statushouders en de (on)mogelijkheden die zij hebben in de Nederlandse samenleving. Relatief weinig aandacht is er voor de positie van gezinsmigranten en als er dan aandacht voor is dan is deze gebaseerd op Haagse beelden, die wij niet herkennen in de Eindhovense dagelijkse praktijk. Het gemaakte onderscheid is ons inziens gebaseerd op een onjuist beeld van gezinsmigranten en dat moet stoppen!

2. Er is inderdaad een groep gezinsmigranten die aan alle kanten de wind in de rug hebben: de referent heeft een inkomen ver boven het inkomensvereiste, is hoogopgeleid, zijn/haar buitenlandse partner is dat ook; men weet de weg en kent de spraak om datgene te bereiken wat men voor ogen heeft.

3. De andere groep gezinsmigranten kampt met soms krachtige tegenwind (bij wijze van spreken 6 a 7 op de schaal van Beaufort): de arbeidsplaats van de referent is meestal flex, evenals dus het inkomen, en men werkt in ploegendiensten. Bij andere gezinsmigranten bestaat het inkomen uit een arbeidsongeschiktheidsuitkering (WAO, Wajong) of men is gepensioneerd en heeft alleen een AOW uitkering. Deze referent is slecht bekend met waar hij/zij datgene zouden kunnen vinden dat nodig is om een vlotte start van de integratie van zijn/haar partner te bewerkstelligen.

4. Daarnaast is niet iedere referent in staat om de vorm van verantwoordelijkheid/zorg op zich te nemen gezien zijn/haar eigen hulpbehoevende achtergrond, zoals de Minister zo graag wil zien. Lokale instanties die hierin ondersteuning zouden kunnen bieden zijn niet of nauwelijks bekend met het fenomeen "buitenlandse partner" en geven soms onjuiste, onvolledige informatie wat het proces van ingroei van de nieuwkomer in de samenleving bemoeilijkt.

5. De optimistische kijk die de Minister lijkt te hebben op de te verwachten successen van het nieuwe stelsel doet geen recht aan de voor velen toch moeizame gang van zaken voor de inburgeraars. Deze ontorechte optimistische kijk zou er toe kunnen leiden dat gemeenten deze kijk overnemen – gemeenten hebben niet echt een goed zicht op de in hun stad of dorp wonende gezinsmigranten – en dat betekent dus dat de op te zetten gemeentelijke begeleiding van deze gezinsmigranten in het nieuwe systeem onvoldoende goed getoonzet wordt.

6. Het inburgeringstraject is voor velen, die wij bijna dagelijks tegenkomen een ernstige hobbel. En wat doe je als je op je pad een dergelijke hobbel tegenkomt: velen kiezen voor de weg om zo snel mogelijk ervan af te zijn: linksom of rechtsom, het maakt niet uit. En daarna snel vergeten. Het huidige systeem met als einddoel het behalen van het inburgeringsdiploma nodigt daartoe uit. Inburgering stimuleert geen langdurige nieuwsgierigheid naar hoe dingen gaan in Nederland: wat kan ik waar leren. Er zitten te weinig van deze positieve prikkels in de inburgering voor op de lange termijn. En degenen die wel vooruitkomen, doen dat ook wel zonder de inburgeringsverplichting.

Ter afsluiting willen we nog enkele andere opmerkingen maken:

7. Wij denken dat het voorstel om het verplichte inburgeringsexamen om te zetten naar een verplichting tot deelname aan een cursus nog eens goed bekeken zou moeten worden. Wij kennen deze andere aanpak nog uit een ver verleden.

8. Wij zijn er voorstander van dat de Turkse nieuwkomers in Eindhoven de kans moeten krijgen om een (inburgerings)cursus te kunnen gaan volgen. De Turkse gezinsmigranten vallen nu geheel buiten de "inburgeringsboot": formeel juridisch is dit juist, maar is vanuit het oogpunt van kansen bieden aan nieuwkomers om iets van hun nieuwe leven in Nederland te maken, weinig creatief.

9. Hetzelfde idee hebben wij ten aanzien van die nieuwkomers die een verblijfvergunning hebben gekregen als bedoeld in het Chavez arrest. Ook zij kunnen formeel juridisch gesproken niet verplicht worden om in te burgeren. Maar vanuit een stimulerende lokale aanpak van deze nieuwe (Eindhovense) burgers valt er veel voor te zeggen dit creatief ter hand te nemen. Hup Eindhoven! Kenmerk is van deze groep dat er altijd Nederlandse kinderen bij betrokken zijn. Deze kinderen zullen het op prijs stellen dat papa of mama ook bezig zijn om een taal te leren.

Dagmar Mous, teamleider,
Vreemdelingen Informatiepunt Eindhoven,
Kronehoefstraat 19,
5612 HK Eindhoven.
06 12646027.

Peter Ploeger,
MVV Advies Bureau Eindhoven,
Hertogstraat 1 C,
5611 PA Eindhoven.
06 40142044.